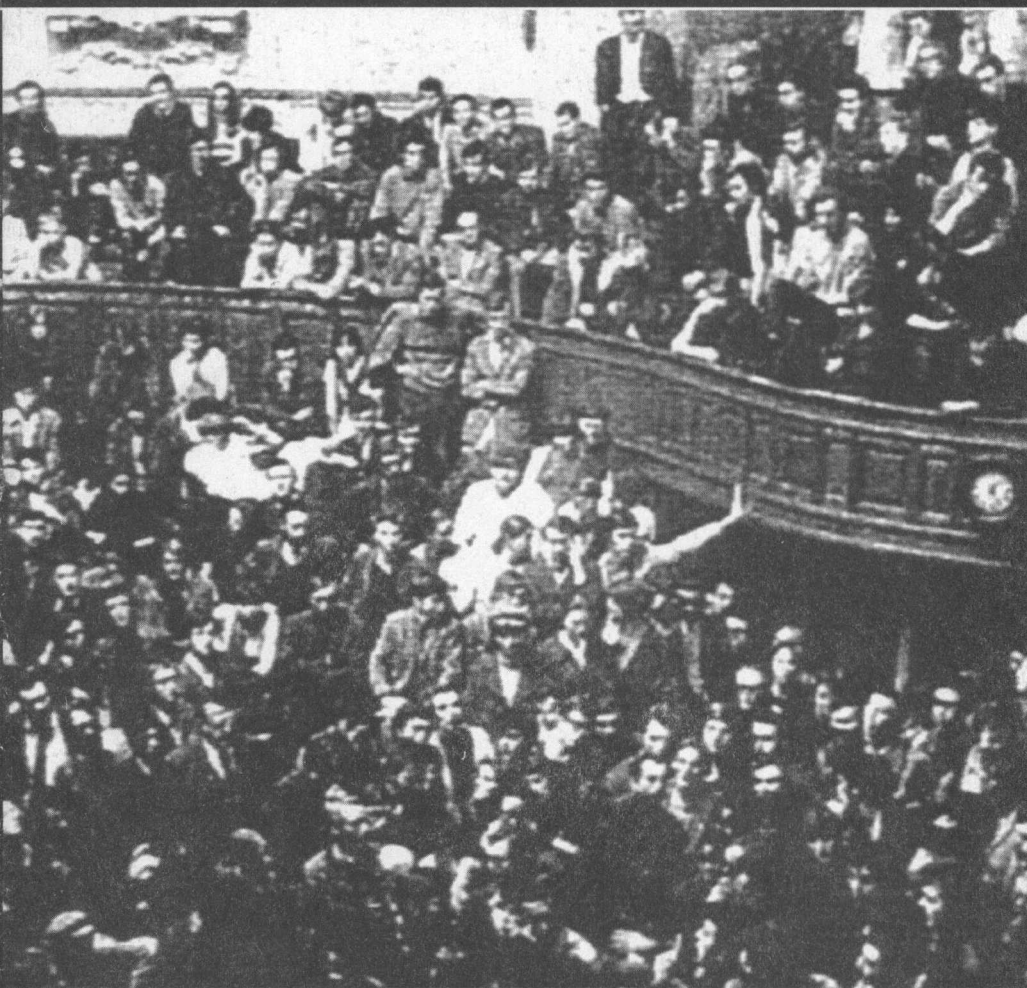

Ακύρωση Της Εκλογικής Διαδικασίας

Σαμποτάζ Στην Εξουσιαστική Και Ιεραρχική Δομή

Επίθεση Στην Παθητικότητα Και Την Αδράνεια

Σύνδεση Φοιτητικών Και Βουλευτικών Εκλογών

Με την πρόφαση ότι ο άνθρωπος γεννιέται κοινωνικό και πολιτικό όν, η εξουσία ριζώνει βαθιά μέσα μας την πεποίθηση πως ο μόνος τρόπος απόκτησης αυτών που επιθυμούμε είναι μέσω της αντιπροσώπευσης. Έτσι, από την προσχολική μας ηλικία προσπαθούν να μας προετοιμάσουν γι' αυτό που ακολουθεί: δάσκαλοι, καθηγητές, σχολικές εκλογές, δεκαπενταμελή και όλα τα συναφή.

Ερχόμενοι, έπειτα, και από την 12ετή πείρα μας στα θρανία, στην ενηλικίωση και τους δρόμους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή "ακαδημαϊκής κατάρτισης", καταλήγουμε στο να μένουμε αδιάφοροι στην παρουσία των κομμάτων και των εκπροσώπων τους. Στην πλειοψηφία μας είμαστε άβουλοι και απρόθυμοι να πάρουμε τις δικές μας αποφάσεις με αποτέλεσμα να αποδεχόμαστε άκριτα την αντιπροσώπευση και τα προτάγματα των κομματικών παρατάξεων, σε θέματα που μας αφορούν άμεσα.

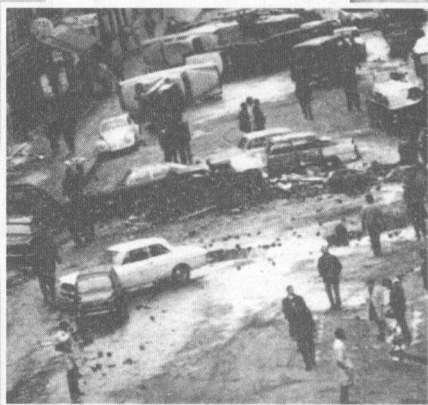
Κάθε χρόνο στα πλαίσια των φοιτητικών δρώμενων έχουμε και τις φοιτητικές εκλογές. Η κάθε παράταξη, είτε ως αναπόσπαστο κομμάτι κάποιου κομματικού χώρου, είτε ως πολιτική προέκταση

ε ξ ω κ ο ι ν ο β ο υ λ ε υ τ ι κ ῶ ν
οργανώσεων αναζητά με κάθε τρόπο την ψήφο των φοιτητών. Οι μέθοδοι και τα οφέλη αυτής της ψηφοθηρικής διαδικασίας είναι πολλά, γι' αυτό και το σκηνικό στήνεται περίτεχνα, με αρκετή μουσική, πανηγύρια, χορούς, πάρτυ και πολύ χαρτομάνι από τις αφίσες(!). Κομματικές οδηγίες, επιστράτευση κομματικών υποστηρικτών, πληροφορίες για πρωτοετείς και πολλά έξοδα για την υποστήριξη της "κομματικής ιδεολογίας". Όσο για τα κέρδη,

αυτά ποικίλουν. Για μερικούς είναι η πολιτική δόξα, για άλλους οι αυξημένες εισφορές απ' το κόμμα και για κάποιους τρίτους η εξασφάλιση της εύνοιας των "μεγαλοκαθηγητών".

Οι φοιτητικές εκλογές πάντως, δεν είναι παρά ένα σκαλοπάτι στην πυραμίδα της εξουσίας, με συνέχεια τις βουλευτικές εκλογές και την κορυφή να ορίζεται ως κράτος και κεφάλαιο.

Φτάνοντας στις βουλευτικές εκλογές θα πρέπει να πούμε ότι είναι το

βασικότερο μέσο για την επιβολή της κυριαρχίας των εξουσιαστών. Αυτό το μέσο οι κάθε -ανά χρονική περίοδο- ηγέτες ξέρουν να το χειρίζονται πολύ καλά όταν η προεκλογική περίοδος πλησιάζει, έτσι ώστε αρχικά να διατηρούν τις

Αφίσα του Γαλλικού Μάη 1968.
“Η ψήφος δεν αλλάζει τίποτα - ο αγώνας συνεχίζεται”

Γαλλικός Μάης 1968 :
“Ψηφίζετε πάντα - Εγώ θα
κάνω τα υπόλοιπα”

συνειδήσεις μας εφησυχασμένες και μετέπειτα να μας οδηγούν στο να ξεχνάμε το πρόσωπο της αδιαφορίας και της εκμετάλλευσης που θρασύτατα επιδεικνύουν όταν έχουν εξασφαλισμένη τη θέση τους στην κορυφή της πυραμίδας.

Πάντως είτε μιλάμε για φοιτητικές, είτε για βουλευτικές εκλογές, είτε για οποιαδήποτε άλλη μορφή εκλογικής διαδικασίας, σίγουρο είναι ότι ο καθένας μας παίζει το ρόλο του σ'ένα θέατρο παραλόγου με σκηνοθέτες κάποιους που επιδιώκουν την εδραίωση τους στην εξουσία. Αύτη μπορεί να ονομάζεται προεδρικό μέγαρο, προεδρείο συνδικάτου, 15μελές ή Διοικητικό Συμβούλιο των φοιτητών. Οι ονομασίες πολλές, η ουσία όμως ίδια: ένας ή πολλοί διαφεντεύουν, διαχειρίζονται, εκπροσωπούν, μιλούν για χάρη κάποιων άλλων που απλά επαναπαύονται και αρνούνται να καθορίσουν οι ίδιοι τις ζωές τους. Η νοοτροπία αυτή διαιωνίζεται μέσα από κάθε λογική εκλογών. Και η συγκεκριμένη νοοτροπία δεν αφορά τίποτε άλλο από την πρόκληση του αισθήματος της ανικανότητας για αυτοδιαχείριση και αυτοοργάνωση της ζωής σου, καταστάσεις που για να πραγματοποιηθούν δεν χρειάζονται ούτε αντιπροσώπους, ούτε καθοδηγητές ούτε και αφεντάδες.

Η εξουσία γεννά εξουσία και οι εκλογές την διαιωνίζουν με αποτέλεσμα οι αφέντες να σε καθορίζουν, να σε περιορίζουν...

Εμείς, απ'την άλλη, σαμποτάρουμε κάθε είδους

είδους εκλογική διαδικασία (απ'τις φοιτητικές μέχρι τις δημοτικές - νομαρχιακές και τις βουλευτικές) και αρνούμαστε να γίνουμε μαριονέτες στα χέρια τους!!! Διεκδικούμε την αυτοοργάνωση μας μέσα απο τις συλλογικότητες και αντιπροτείνουμε:

ΑΚΥΡΟ-ΑΠΟΧΗ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Πώς η γενική συνέλευση λειτουργεί ως όργανο εκπροσώπησης των φοιτητών

Λέγοντας γενική συνέλευση εννοούμε τη συνάθροιση φοιτητών (όσοι είναι αυτοί 70, 75, 100...σε σύνολο 6.000, 7.000, 10.000... ανάλογα τη σχολή) για ν' αποφασίσουν, να ψηφίσουν δηλαδή, μετά από απარიθμητική απαγγελία "πολιτικών πλαισίων" σχετικά με τη λειτουργία της σχολής. Αυτά τα κλειστά πλαίσια πολιτικής αναγγέλλονται από κομματάρχες, εκπροσώπους κομμάτων και άλλων φοιτητικών οργανώσεων στο φοιτητικό κοινό που σπεύδει να ψηφίσει την κατά προτίμηση κομματική γραμμή, μετατρέποντας έτσι το όλο σκηνικό της γενικής συνέλευσης σε "θεατρικό έργο" με γνωστή έκβαση.

Η συνέλευση λειτουργεί ως όργανο εκπροσώπησης των φοιτητών γιατί ως τέτοιο χρησιμοποιείται από φοιτητικές παρατάξεις προβάλλοντας ως απαίτηση του συνόλου των φοιτητών το συμφέρον του εκάστοτε κόμματος, πολιτικό ή οικονομικό, για την λειτουργία της σχολής. Απαραίτητη προϋπόθεση για να γίνει η γενική συνέλευση είναι η έγκριση απ' το Διοικητικό συμβούλιο (κομματικά εκλεγμένοι αντιπρόσωποι των φοιτητών) και σε περίπτωση που αυτό δεν

συμφωνήσει, απαιτείται η συλλογή υπογραφών απ' τους φοιτητές. Η όλη διαδικασία της γενικής συνέλευσης διαδραματίζεται με απόλυτη "διαφάνεια" και "δημοκρατικές" διαδικασίες, δηλαδή με ψηφοφορία και ανάδειξη του νικητή που πλειοψηφεί, υπενθυμίζοντας τους όρους ύπαρξης μέσα στα πλαίσια της αστικοκοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Όλα αυτά δείχνουν ότι λιγότεροι από το 1/5 των φοιτητών "ενδιαφέρονται για τα κοινά" και οι μισοί απ' αυτούς είναι κομματικά εξαρτημένοι, με ιδιοτελείς σκοπούς. Οπότε για πια πλειοψηφία κάνουν λόγο αφού ούτε αυτό που υποστηρίζουν ισχύει και, τελικά, πως μπορούν να λειτουργήσουν οι συνελεύσεις ώστε να μην αποτελούν όργανο της εξουσίας;

Απέναντι σε όλο αυτό το πανηγύρι η θέση μας δεν μπορεί παρά να είναι εκ διαμέτρου αντίθετη. Άρνηση της μεσολάβησης στις ανθρώπινες σχέσεις και σαμποτάζ οποιασδήποτε διαδικασίας την αναπαράγει.

Αιντε βγήκαν πάλι τα προβατάκια...

(ή "πρωταγωνιστές του εκλογικού καρναβαλιού")

Π.Κ.Σ

Κνεεεε...Κνεεεε...βέλαζαν τα ερυθρά πρόβατα λίγο πριν ξεχυθούν στα απέραντα βοσκοτόπια τους. Υπό το ηχητικό χάος των κουδουνιών που στόλιζαν τους λαιμούς τους και την επιτυχημένη καθοδήγηση των συντρόφων τσοπανόσκυλων έφτασαν στη μανουφακτούρα "Το υπάκουο αρνί", όπου θα κουρεύονταν και θα απογαλακίζονταν προκειμένου να έχουν μια καθωσπρέπει παρουσία στις επερχόμενες εκλογές της σχολής. Όμως για καλή τους τύχη, οι κατασφάξιμες τρίχες των κνιτο-συντρόφων γλίτωσαν τον ακρωτηριασμό αφού η μανουφακτούρα είχε σταματήσει να λειτουργεί εξαιτίας μιας απεργίας που συντόνισε το συντονιστικό της επιχείρησης με έσοχες συντονισμένες κινήσεις. Το έσοχα συντονισμένο συντονιστικό ξέχασε όμως να συντονίσει τα μέλη του τα οποία αποσυντονίστηκαν και ξέχασαν ότι αποτελούν μέλη του συντονιστικού. Η απεργία αναβλήθηκε αφού χωρίς συντονισμένο συντονιστικό δεν συντονίζεις απεργία ούτε χειραγωγείς εργάτες. Τα γνώριζαν αυτά οι σύντροφοι γι' αυτό και αποχώρησαν απ' την εν λόγω διεφθαρμένη μανουφακτούρα που τα μέλη της δεν μπορούσαν να καθοδηγήσουν και να συντονίσουν ούτε μια απλή απεργία (η διαγραφή έπεσε σύννεφο). Φτάνοντας στη σχολή έβγαλαν όλοι τα κουδουνάκια κατόπιν εντολής των τσαντισμένων τσοπανόσκυλων αφού ο εκνευριστικός τους ήχος ενοχλούσε τους διδασκόντες, τους διδασκόμενους και τους καφέδες που έπιναν. Μετά από τις περιπέτειες τους τα αγαπητά σε όλους ροπαλοτραμπούκοειδή καδρονιοφόρα μέλη της Π.Κ.Σ θρονιάστηκαν στα εκατοντάδες τραπεζάκια που έχουν ξαμολήσει στα στρατηγικά σημεία της σχολής. Έβγαλαν τις απόχες και άρχισαν να επιδίδονται σε ένα άνευ προηγουμένου ψάρεμα νεογνών ψηφοφόρων. Σαν καλοί και έμπειροι ψαράδες εφάρμοσαν όλες τις μεθόδους ψαρέματος :πετονιά, παραγάδι, ψαροντούφεκο, συρτή, καμάκι, καθετή και ένα σωρό άλλα μαγκιόρικά τεχνάσματα που αποκόμισαν μπόλικά φρέσκα και σπαρταριστά ψάρια. Απ' το -συνειδητά- παλαιολιθικό τους προ-καπιταλιστικό ραδιόφωνο δραπέτευαν οι νότες της μουσικής του Μίκη ανεβάζοντας το ηθικό τους στα ύψη καθώς η ζωή τους τραβούσε την ανηφόρα, έκοβε δεξιά και προχωρούσε όλο ευθεία, χωρίς σημαίες και γαρύφαλλα αλλά με παλούκια και καδρόνια.

Σαν έπεφτε η

ΚΝΕΕΕ!!

νύχτα ο γραμματέας-απουσιολόγος σημείωνε τους παρόντες και τους απόντες, έστελνε τους νέους να μαζέψουν τα τραπεζάκια, ξεσκόνιζε το ραδιόφωνο και στοίβαζε με ευλάβεια τα σφυριά και τα δρεπάνια στη γωνία. Όλα τα ερυθρά πρόβατα με το φως του φεγγαριού φορούσαν πάλι τα κουδούνια τους και κίναγαν για τις ταβέρνες όπου θα ξεφάντωναν προλεταριακά, ακούγοντας χασικλίδικα ρεμπέτικα. Και αύριο μέρα είναι...

Αγαστημένη ταινία: Το κυνήγι του κόκκινου Οκτώβρη
Αγαστημένος Συνθέτης / τραγουδιστής: Μίκης Θεοδωράκης, Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Γιαχνης και Μαγειρίτσας
Αγαστημένο φαγητό: βλίτα, χορτάρι
Χόμπι: ψάρεμα, δημιουργία συντονιστικών

Δ.Α.Π. - Ν.Δ.Φ.Κ.

Και απ' το φθαρμένο σανδάλι του Κνίτη μεταφερόμαστε στο καλογουλισμένο Prada του ΔΑΠίτη. Τα γαλάζια αγοράκια και κοριτσάκια οφείλουν να δείξουν ότι κατέχουν περίοπτη θέση στην ταξική πυραμίδα. Ρουχαλίκια που μοσχοβολούν άρωμα Quanto, πουλοβεράκια, προκλητικά ντεκολτέ, περίεργα "ανατρεπτικά"

χτενίσματα, κραγιόν και αρώματα, όλα μαζί συνωμοτούν για την συγκαλυψη της βαθιά ριζωμένης εσωτερικής ασχήμιας. Για να παραμείνουν πιστοί στον ηρωικό αρχηγό και ιδρυτή τους θα έπρεπε να καλλιεργήσουν τα φρύδια τους ώστε αυτά να μεγαλώσουν και να επεκταθούν εκτελώντας παράλληλα χρέη τέντας. Αν η επιμήκυνση των φρυδιών είναι συνεχής υπάρχει πάντα η λύση της κοτσίδας. Τα πιάνεις κοτσίδα και τέλειωσες. Είναι αντιαισθητικό αλλά αν θέλεις να ακολουθείς πιστά τους αρχηγούς σου, τους ηγέτες σου, τους ήρωες σου, πρέπει να υποστείς ορισμένες δοκιμασίες. Αυτοί άλλωστε δεν δοκιμάστηκαν κατά την περίοδο της χούντας; Ξέρεις τι είναι να πίνεις τον γαλλικό σου στο Παρίσι και να ακούς ότι στην πατρίδα σου βγήκαν κάτι τανκς παγανιά; Τραγική εμπειρία. Η αντίσταση όμως θέλει θυσίες. Όπως αυτοί θυσίασαν το ελληνικό καϊμάκι για

χάρη του φίλτρου και της καφετιέρας έτσι και εσύ πρέπει να καλλιεργήσεις φρύδι. Η δεξιά όμως δεν είναι μόνο αντίσταση και θυσίες αλλά διασκέδαση και καλοπέραση. Τα συνεχή επιτυχημένα πάρτι το αποδεικνύουν. Στα διαλείμματα

του αγώνα για τα εθνικά ιδεώδη και τα συμφέροντα των πτωχών βιομηχάνων, το βαρελίσιο τσιφτετέλι υπόσχεται δύναμη και αντοχή για την συνέχεια. Και αν το τσιφτετέλι σου φαίνεται λουμπενιάρικο και μπας-κλας μπορείς να εκσυγχρονιστείς χορεύοντας προκλητικά και ατίθασα (σαν νέος / νέα που είσαι) όποιο ευκολοχώνευτο beat-άκι γουστάρεις... Και φτάνουμε στις εκλογές των φοιτητών... αχχχ... Οι φοιτητικές εκλογές είναι για τον ΔΑΠίτη φοβερό ξεχαρμάνιασμα αφού ο πούλος των Βουλευτικών δύσκολα χωνεύεται τα τελευταία χρόνια. Απ' το πολύ κλάμα μέχρι και ο πυρσός της σημαίας έσβησε. Στις σχολές όμως η γαλαζία παράταξη γαμεί και δέρνει. Το φιλανθρωπικό και εξανθρωπιστικό της έργο έχει αφήσει εποχή αφού βοήθησε τόσους και τόσους ανήμπορους φοιτητές να μάθουν να παίζουν "Rousfeti", ένα παλιό παιχνίδι δεξιών (και όχι μόνο) που συναρπάζει με την ταχύτητα του, την ευελιξία του, το πλήθος παικτών, την άφογη συνεργασία μεταξύ τους, την φαντασία που απαιτεί καθώς και με τις απειροελάχιστες πιθανότητες να χάσεις. Άφογο παιχνίδι, η άποψη ότι είναι ανώτερο απ' το χαβαλεδιάρικο ψάρεμα της ΚΝΕ μάλλον κυριαρχεί. Για να υφίσταται πολυχρωμία στο παζλ της παράταξης δεν λείπουν και οι γαλαζοαίματοι ακροδεξιοί που

αγωνίζονται με την φανέλα της ΔΑΠ αλλά συνήθως είναι παγκίτες και μπαίνουν στον παιχνίδι μόνο σε περιπτώσεις που ένα χέρι ξύλο απαιτεί και άλλα πιο εύσωμα χέρια. Το ότι **Δεν Αρνήθηκαν Ποτέ Να Δημιουργήσουν Φασιστικό Καθεστώς** μας βρίσκει σύμφωνους.

Αγυπημένη ταινία : Απέραντο γαλάζιο

Αγυπημένος συνθέτης :

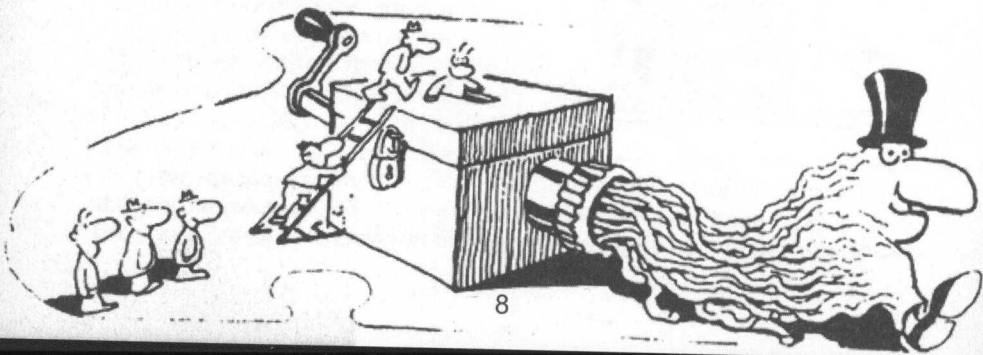
τραγουδιστής: Σταμάτης Κραουνάκης, Μάκης Χριστοδουλόπουλος, Robert Williams

Αγυπημένο φωνητό: Ιμάμ μπαιλντί, τας κερμπάπ, μπριάμ

Χόμπι: Αντίσταση, φυτείες φρυδιών, ξύλο

Π.Α.Σ.Π.

Ωπα, εδώ είμαστε. Π.Α.Σ.Π. Καληνύχτα ήλιε καληνύχτα. Η παράταξη που έχει ταυτιστεί με την επανάσταση. Αντιστασιακοί, επαναστάτες, βομβιστές, όλοι εδώ μέσα είναι. Κάτω απ' τα προσκεφάλια τους αναπαύονται μαζί με αυτούς και τα όπλα τους ώστε σε περίπτωση που ξεκινήσει η εξέγερση να αλλάζουν μόνο πυτζάμες και να ξεχυθούν στα πεζοδρόμια, παρέα με τον απλό λαό που διψάει για ελευθερία και ανεξαρτησία. Εμπρός, σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους!

Τα εκκολαπτόμενα
 σενάρια για τις
 πιθανές σχέσεις
 μελών της
 κυβέρνησης με την
 17Ν έχουν
 επηρεάσει τους
 νεαρούς του
 πράσινου ήλιου
 που άρχισαν με
 αργές-αργές
 στροφές του
 μυαλού τους να
 σκέφτονται: "Ρε,
 μπας και ο
 Αντρέας ήταν ο
 νέος Τσε και 'μεις
 ασχολούμασταν με
 το άπλυτο (άρα
 βρώμικο) '89; Τα
 επαναστατικά
 σενάρια όμως
 γρήγορα μπήκαν
 στην άκρη και όλοι
 προσηλώθηκαν
 στα τετράγωνα
 κουτάκια με την
 σχισμή πάνω-
 πάνω. Δεν γεμίζουν
 εύκολα τα ρημάδια...Τα
 πράγματα όμως με αυτά
 τα πράσινα ανθρωπάκια
 -που Αρειανοί δεν είναι-
 είναι απλά. Θα πάρουν
 λίγο από (τη) Δεξιά, θα
 πάρουν λίγο από (την)
 Αριστερά και θα
 γεμίσουν το σακούλι.
 Φασούλι, φασούλι
 γεμίζει το σακούλι, και
 επειδή έχουμε να
 κάνουμε με
 εκσυγχρονιστές που
 εκσυγχρονίζονται
 συγχρονισμένα θα
 ταίριαζε καλύτερα να

Μια σπάνια φωτογραφία όπου οι εκπρόσωποι όλων των
 παρατάξεων ποζάρουν μονιασμένοι.

Απο αριστερά προς τα δεξιά:

Δ.Α.Π-Ν.Δ.Φ.Κ. / Π.Α.Σ.Π. / Αριστερίστρια / Π.Κ.Σ.

πούμε Φασούλα,
 Φασούλα γεμίζει η
 σακούλα...και τι
 σακούλα 2.13 ύψος,
 Άλλο πράγμα σου λεω.
 Τώρα μάλιστα που θα
 γίνει και ο Κούκοτς
 μέλος του πράσινου
 ήλιου θα αρχίσουν τα
 σεμινάρια μπάσκει. Θα
 γίνει χαμός. Έχοντας
 καβάτζα το μόνιμο
 χάλκινο (ενίοτε και το
 ασημένιο) μετάλλιο στις
 φοιτητικές εκλογές θα
 παίζουν χωρίς άγχος
 καθώς ο ήλιος θα δύει
 πάνω απ 'τα κεφάλια
 τους καλύπτοντας τους

με μια γαλαζοκοκκινωπή
 απόχρωση
 συνοδευόμενη απ 'το
 νταούλι και τον ζουρνά...

*Αγιοπημένη θεατρική
 παράσταση (ταινία δεν
 έχουν):* Πασόκερον
*Αγιοπημένος συνθέτης
 / τραγουδιστής:*
 Λοιζός
Χόμπι: επανάσταση,
 μελέτη του ηλιακού
 συστήματος
Αγιοπημένο φαγητό:
 ηλιόσπορος, φασόλια

ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΤΕΣ

(Ενωμένοι ποτέ νικημένοι)

Τελευταία και καταϊδρωμένα τα ατίθασα παιδιά που "ξέφυγαν" απ' το μαντρί της ΚΝΕ και έφτιαξαν ένα δικό τους. Λίγο πιο μικρό, λίγο πιο αριστερά, λίγο πιο λίγο. Ο καθένας από αυτούς, που με ένα ελαφρύ πτηνημάκι θα κουτουλήσει στην ταμπέλα "αριστεριστής" που βρίσκεται πάνω απ' το κεφάλι του, είχε στη συλλογή του όταν ήταν μικρός όλα τα τεύχη του Μεγάλου Βεζίρη Ιζνογκούντ. Δεν εξηγείται αλλιώς αυτή η έμμονη ιδέα να γίνουν ΚΝΕ στη θέση της ΚΝΕ. Αλλά όπως δεν το κατάφερε ο σατανικός Βεζίρης έτσι μάλλον δεν θα τα καταφέρουν και αυτοί. Τώρα τελευταία μάλιστα επιδίδονται σε μια μανιώδη αναζήτηση ενός κούκου αφού είναι δύσκολο να κάνεις σοβαρή δουλειά αν αριθμείς μόνο 3 άτομα. Ως γνωστόν όμως η άνοιξη ουδέποτε ήρθε μόνο με έναν κούκο. Οφείλουν να βρουν και άλλα πτηνά. Άιντε ντε!

Λησπυμένη ταινία : Η σειρά κινουμένων σχεδίων του Ιζνογκούντ

Λησπυμένος συνθέτης / τραγουδιστής: Manu Chao

Νόμπι: ανάγνωση Ιζνογκούντ, κυνήγι πουλιών

Λησπυμένο φαγητό: κούκος στα κάρβουνα

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

Μέσα στο συνεχώς διαμορφούμενο πεδίο της παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας, βασικό της δομικό στοιχείο εξακολουθεί να παραμένει η ιεραρχημένη και εξουσιαστική οργάνωση της. Οι κρατικοί και καπιταλιστικοί μηχανισμοί συντηρούν τη διαδικασία διαστρωμάτωσης της εκμετάλλευσης και της απομόνωσης. Η διαμεσολάβηση, ο ατομικισμός, η απάθεια, η εκπροσώπηση και οι σχέσεις κυριαρχίας, αποτελούν αρχές και ταυτόχρονα αξίες αυτού του νοσηρού συστήματος. Φυσικά, αυτά τα χαρακτηριστικά, που κοσμούν όλο το κοινωνικό οικοδόμημα, δεν θα μπορούσαν να εκλείπουν από το πανεπιστήμιο και τη μικρή κοινωνία των φοιτητών. Το πανεπιστήμιο (καθηγητές, γραφειοκρατικοί μηχανισμοί, υπουργείο παιδείας) όχι μόνο δεν επιθυμεί μια αλλαγή της κοινωνικής κατάστασης, αλλά αντίθετα

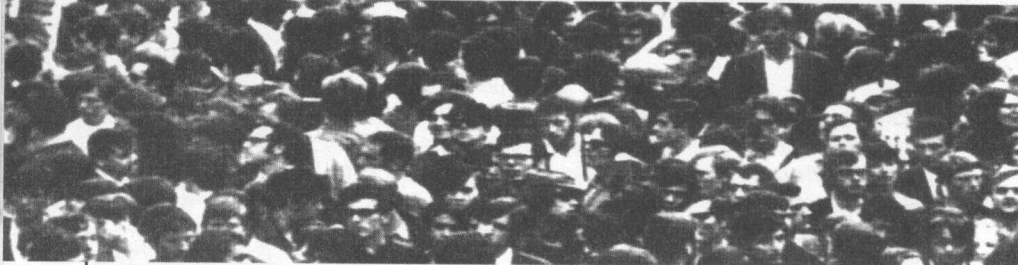
παραμένει ένα απ' τα ιδεολογικά στηρίγματα της και ένα εργοστάσιο κατασκευής νέων υπηκόων του συστήματος. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο διατηρεί τους ρόλους (καθηγητές-φοιτητές) και τους διαχωρισμούς (φοιτητής-πολιτική οντότητα).

Οι άκρως χειραγωγημένες γενικές συνελεύσεις, τα επίδοξα κομματόσκυλα που "ενδιαφέρονται" για τους φοιτητές, οι πλήρως ελεγχόμενες-τις περισσότερες φορές- φοιτητικές αντιδράσεις για τα διάφορα ζητήματα, αποτελούν έναν αντικατοπτρισμό της κατάστασης που αναφέρθηκε. Απέναντι σε αυτό το φοιτητικό status quo, δεν στεκόμαστε απαθείς και μακρινοί παρατηρητές / διανοούμενοι, αλλά ζώντας και δρώντας σε αυτούς τους χώρους προσπαθούμε να διατηρούμε φλογισμένο τον πυρσό της αντίστασης. Η μόνη αντιπρόταση οργάνωσης ενάντια στην κυρίαρχη και ιεραρχική διαστρωμάτωση των φοιτητών, δεν μπορεί να είναι άλλη απ' την αυτοοργάνωση. Η αυτοοργάνωση αποτελεί τη μόνη ουσιαστική διαδικασία οργάνωσης μιας κοινωνικής ομάδας, που πραγματώνεται στη βάση της αλληλεγγύης, της αυτενέργειας, της άμεσης και κοινής δράσης, σπάζοντας τα δεσμά της εξουσίας.

Βασικό χαρακτηριστικό της είναι η ισοτιμία και η έλλειψη ηγεσιών και εξουσιαστικών σχέσεων. Όλα τα άτομα είναι ισότιμα λόγου και αξίας. Κανείς δεν αποτελεί τον ηγέτη, η γνώμη και πρακτική του οποίου έχει μεγαλύτερη βαρύτητα και επιρροή σε σχέση με των υπόλοιπων. Οι προτάσεις που πιθανόν κατατίθενται προς συζήτηση εξετάζονται με τα ίδια κριτήρια ανεξάρτητα από ποιόν έχουν προέλθει.

Απαραίτητη προϋπόθεση και θεμελιακή αξία της αυτοοργάνωσης είναι η συλλογική δράση. Όλα τα άτομα συμμετέχουν και δρουν. Με αυτόν τον τρόπο σπάζει στην

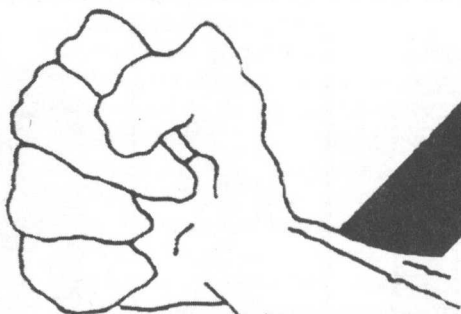

πράξη η παγίδα της εκπροσώπησης, όπου εναποτίθενται από την πλευρά του κόσμου σε μια συγκεκριμένη κάστα ανθρώπων, το "δικαίωμα" στη συμμετοχή, στη λήψη αποφάσεων και στη δυνατότητα αντίδρασης. Για να επιτυγχάνεται όμως αυτή η προϋπόθεση είναι αναγκαία η αυθόρμητη και πρωτοβουλιακή δράση. Το κάθε άτομο δηλαδή, λειτουργώντας μέσα και έχοντας υπόψη και σεβασμό στη συλλογικότητα δεν πρέπει να διστάζει να προχωρά προς την κατεύθυνση που επιθυμεί. Με αυτή τη λογική είναι αδύνατον να υποβαθμιστεί, να προσβληθεί και να χαθεί η ατομικότητα.

Μέσω της αυτοοργάνωσης παρέχεται η δυνατότητα σε μια ομαδοποίηση να μπορεί να αυτοκαθορίζεται, διατηρώντας αναλλοίωτα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Η συνέλευση της αποφασίζει για τον χαρακτήρα, το λόγο και την πρακτική της, διατηρώντας ουσιαστικά την αυτονομία της. Έτσι είναι σχεδόν αδύνατος ο ετεροκαθορισμός από εξωτερικούς παράγοντες. Η συλλογικότητα λαμβάνει τις αποφάσεις σύμφωνα με την ομοφωνία και την συναίνεση. Η αυτοοργάνωση δεν έχει απολύτως καμία σχέση και στέκεται χλευαστικά αντίθετη προς την αστική δημοκρατία και τη λογική της υπερίσχυσης της πλειοψηφίας σε βάρος της μειοψηφίας. Η πιθανόν

διαφορετική προσέγγιση στα διάφορα θέματα μπορεί να συγκλίνει και συναινετικά, χωρίς όμως να καταπιέζονται αξιακά ζητήματα, να υπάρχει συμφωνία απ' όλους. Ακόμα και αν κάποιος δεν βρίσκεται στη διαδικασία, οι υπόλοιποι λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και την άποψη του μπορούν να προχωρήσουν.

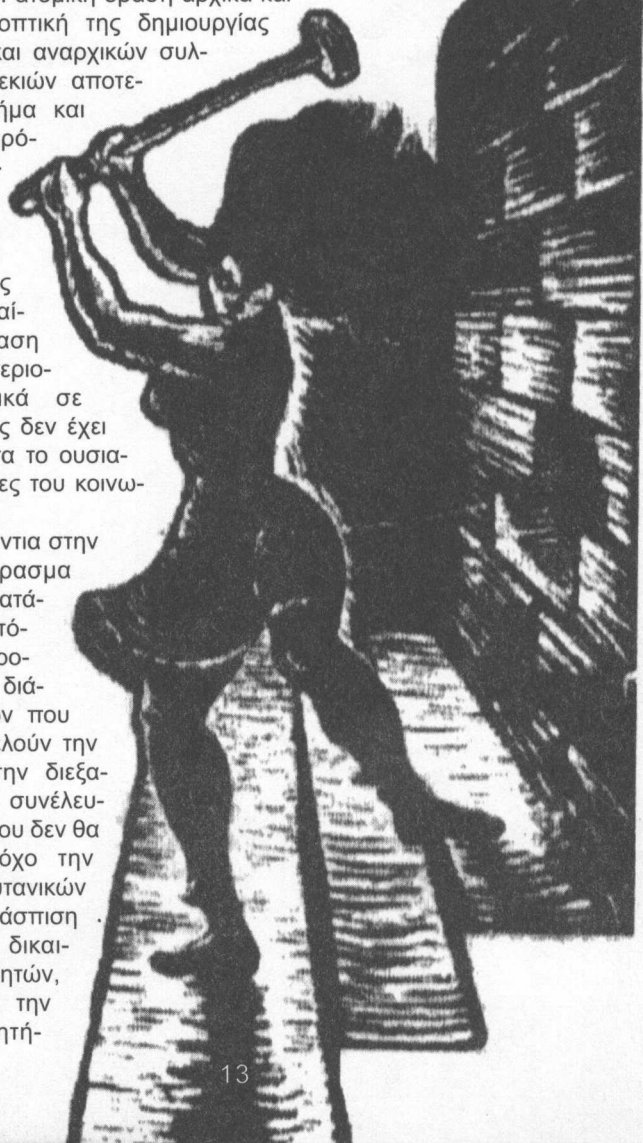
Η αυτοοργάνωση αποτελεί ουσιαστικά πλήρως αντιετική και συγκρουσιακή δράση προς το υπάρχον σύστημα οργάνωσης και αξιών. Η αυτοοργάνωση δεν έχει ιδιαίτερο νόημα αν απομονώνεται απ' το κοινωνικό γίνεσθαι στο επίπεδο του αναχωρητισμού, αλλά πραγματώνεται ουσιαστικά αποτελώντας όχι μόνο μια εστία αντίστασης στην καθεστηκυία τάξη πραγμάτων αλλά και μια πλήρη αντιπρόταση οργά-

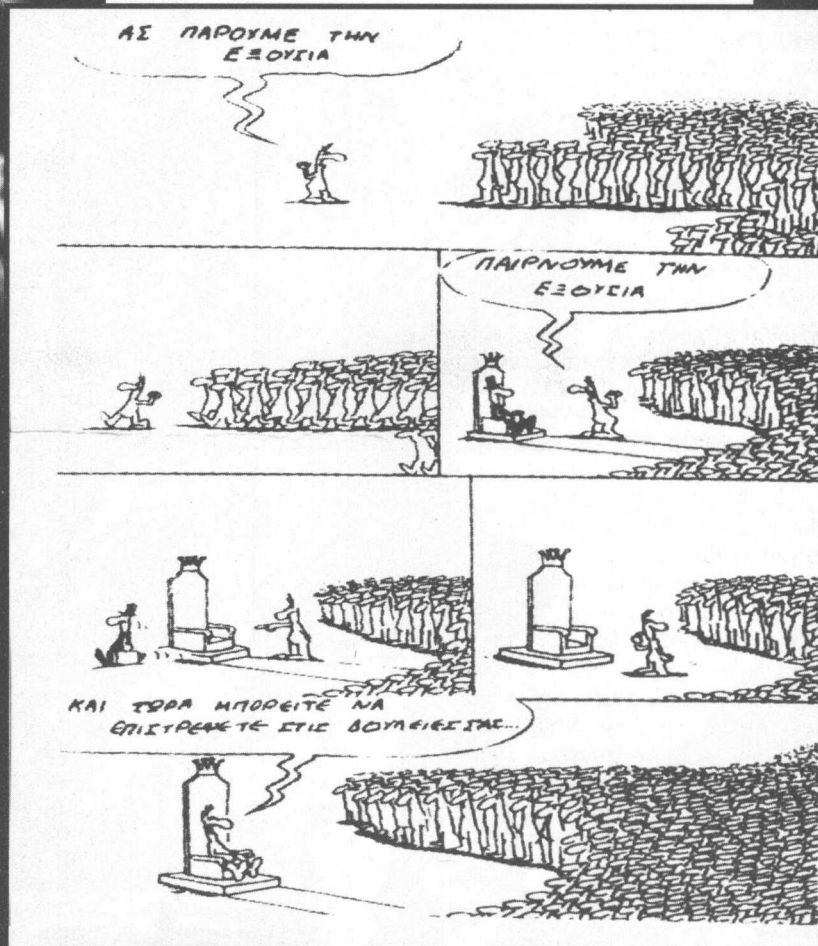
νωσης για την προοπτική της επανάστασης και της ολικής κοινωνικής απελευθέρωσης...

Το κλίμα του πανεπιστημίου και η "δόμηση" του στα πρότυπα μιας μικρογραφημένης αποτύπωσης της κοινωνίας (με παρούσες φυσικά όλες τις ιδιαιτερότητες και αντιφάσεις, που χαρακτηρίζουν τους φοιτητικούς κύκλους και διέπουν τη ζωή τους), προετοιμάζει τους φοιτητές για την ομαλότερη ένταξη τους στους κόλπους της μισθωτής σκλαβιάς. Απέναντι σε αυτό, οι φοιτητές μπορούν να απαντήσουν αυτοοργανώνοντας την καθημερινότητα τους μέσα στα πανεπιστήμια. Η ατομική δράση αρχικά και παράλληλα η προοπτική της δημιουργίας αντιεξουσιαστικών και αναρχικών συλλογικοτήτων και στεκιών αποτελούν το πρώτο βήμα και ταυτόχρονα την πρόταση για μια διαφορετική και ελεύθερη οργάνωση των φοιτητών μέσα στους χώρους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Κατάσταση που βέβαια όταν περιορίζεται αποκλειστικά σε αυτούς τους χώρους δεν έχει να προσφέρει τίποτα το ουσιαστικό στις διαδικασίες του κοινωνικού αγώνα.

Ο πόλεμος ενάντια στην απάθεια, το ξεπέρασμα του ρόλου των παρατάξεων και των κομματόσκυλων, η καταστροφή της "ημερήσιας διάταξης" των θεμάτων που συζητιούνται, αποτελούν την προϋπόθεση για την διεξαγωγή μιας γενικής συνέλευσης των φοιτητών που δεν θα έχει ως μόνο στόχο την καταγγελία των πρυτανικών αρχών και την προάσπιση των "εργασιακών δικαιωμάτων" των φοιτητών, αλλά θα επιτρέπει την ενασχόληση με ζητή-

ματα που καταπνίγει η κυρίαρχη λογική και την παρουσίαση αυθεντικών μορφών αντίστασης των φοιτητών ενάντια στους μηχανισμούς του κράτους και του κεφαλαίου.

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Φιλοσοφικής

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι ΤΕΙ Αθήνας

Αντιεξουσιαστικό Στέκι Παντείου

Αναρχικοί / αντιεξουσιαστές από Ε.Μ.Μ.Ε., Γεωπονική

Αναρχικοί από Α.Σ.Ο.Ε.Ε., Πολυτεχνείο, Μ.Ι.Θ.Ε.

